ново нѣщо! За день! Не кагрѣтели за ду-шѫта ли кой какво е направилъ? О безу-мiе! За тѣлото, което утрѣ ще изгние гно и пепелъ, което червеи ще го ядатъ, което днесъ го има и утрѣ го нѣма трудишъ са а за душѫта си която вѣчно ще живѣ на умъ си не турятъ какво ще и трѣба.

По що си брашцате авий до великдень. Кой отъ насъ е станалъ отъ зарана, и не е помы-слилъ какво ще яде, какво ще пие, кѫдѣ ще иде да са тепи [illegible] или да работи, кой не е бивалъ спотщи или озарена шета нарѣ за едно и за друго. Но се за тѣлото. Нвидитъ за какво ще даде за душѫта си, какво ще ѝ сложи да яде? Какво ще и направи да облѣче? Съ какво ще ѝ подновяни? Съ ка-кво ще ѝ гощава? ~~Съ какво ще~~

На тѣзи мои думи ще са намѣрятъ многозина които или невинно и простодушно или лукаво да ма попитатъ, по какъ са душѫта гощава, какъ са душа подновява? и на едни и на други азъ отговарямъ: съ добри работи, съ благочестиви примѣри са гощава и подновява душѫта.

Добритѣ работи трѣба да и прави и ~~явно~~ тайно и явно.